

[Ministeren for Grønland.]

Forslag til lov for Grønland om svangerskabsafbrydelse bygger på den for det øvrige Danmark gældende lov nr. 350 af 13. juni 1973 om svangerskabsafbrydelse. Forslaget indeholder ikke ændringer i de materielle bestemmelser i forhold til den danske lov. Derimod er opbygningen af det administrative apparat i Grønland foreslået tilrettelagt på en anden måde end her i landet, hvilket navnlig skyldes den omstændighed, at der ikke i Grønland findes nogen mødrehjælpsinstitution.

Som det fremgår af bestemmelsen til § 10, har lægerne efter lovforslaget ikke som efter den danske lov ret til at nægte at foretage indgrebet. Baggrunden herfor er, at en kvinde, såfremt dette var tilfældet, i givet fald måtte henvises til at rejse til et andet sygehus med betydelig risiko for at komme så sent frem, at 12. svangerskabsuge er udløbet. Af samme grund kan heller ikke en sygeplejerske som efter den danske lov efter anmodning fritages for at medvirke ved indgrebet.

Dispensation påregnes kun givet for i Grønland hjemmehørende personale, hvilket skyldes, at dette personale jo normalt vil være dobbeltsproget. Netop af denne grund ville det være yderst uheldigt, om en negativ indstilling hos de pågældende angående medvirken til svangerskabsafbrydelse skulle forhindre deres ansættelse i det grønlandske sundhedsvæsen.

Efter forslaget 1. fremsættelse for folkettingen har min forgænger som grønlandsminister, Holger Hansen, fra Dansk Sygeplejeråd modtaget en skriftlig henvendelse, i hvilken rådet anmoder om, at der i lovforslaget indsættes en bestemmelse om, at sygeplejersker, for hvem det strider mod deres etiske eller religiøse opfattelse at medvirke til afbrydelse af svangerskab, efter anmodning skal fritages herfor.

Af de lige omtalte årsager finder jeg det ikke praktisk muligt at indsætte en sådan fritagelsesadgang for sygeplejersker i lovforslaget. Jeg skal dog fremhæve, hvilket også min forgænger som minister for Grønland gav udtryk for ved lovforslagets 1. fremsættelse, at det ikke vil blive pålagt de allerede ansatte læger og sygeplejersker at udføre eller medvirke ved abortindgreb, såfremt foretagelsen af indgrebet er i strid med

deres etiske eller religiøse overbevisning. Jeg vil imidlertid drage omsorg for, at den fra Dansk Sygeplejeråd modtagne henvendelse bliver fremsendt til det folketingsudvalg, som jeg forventer vil blive nedsat efter lovforslagets 1. behandling.

For det her omhandlede retsområde er stillingen i Grønland i dag den, at det er lov nr. 177 af 23. juni 1956 om foranstaltninger i anledning af svangerskab, der er gældende, idet lov nr. 120 af 24. marts 1970 om svangerskabsafbrydelse af administrative grunde ikke er sat i kraft i Grønland.

Baggrunden for, at lov nr. 350 af 13. juni 1973 om svangerskabsafbrydelse ikke fik gyldighed for Grønland, var dels, at der fra grønlandsk side var udtrykt ønske om, at der blev udarbejdet en særlig svangerskabslov for Grønland, dels at man fandt det rigtigst, at Grønlands landsråd inden forelæggelsen af et lovforslag efter en drøftelse med udgangspunkt i den her i landet førte debat havde taget stilling til, om der i Grønland burde indføres fri adgang til svangerskabsafbrydelse.

Ved forslag til lov om ikraftsættelse for Grønland af lov om sterilisation og kastration foreslås lov nr. 318 af 13. juni 1973 om sterilisation og kastration, hvorefter der åbnes adgang for enhver, der er fyldt 25 år og har bopæl her i landet til at blive steriliseret, sat i kraft i Grønland.

Lov nr. 234 af 3. juni 1967 om sterilisation og kastration er ikke sat i kraft i Grønland, men lovens principper har været anvendt i praksis.

Da den nugældende danske lov vil kunne sættes i kraft for Grønland med visse mindre ændringer, skønnes det ikke i dette tilfælde påkrævet at udarbejde en særlig lov for Grønland.

Lovforslagene er tiltrådt af Grønlands landsråd.

Idet jeg i øvrigt med hensyn til lovforslagenes enkeltheder henviser til bemærkningerne til forslagene, skal jeg herved tillade mig at anbefale lovforslagene til det høje tings velvillige behandling.

Handelsministeren (Erling Jensen):

Hermed har jeg den ære for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om lån til håndværk og mindre industri.*

Forslaget tilsigter at videreføre og ajour-